

Jolana Zemánová

text: Lukáš Paulů
foto: archiv OSA

Jolana Zemánová je ředitelka EMI Music Publishing Česká republika a. s. a členka Dozorčí rady OSA. V rozhovoru nám prozradí, co bylo hlavními body Východoevropské konference nakladatelů, jejíž je spoluzakladatelka, jaká hudba je podle jejího gusta a o současné roli hudebního nakladatele.

Dobry den, pani Zemanová, vypadáte pekne odpočatá, jak se máte?

Děkuji za optání, momentálně jsem opravdu trochu odpočatá a zrekreovaná.

Právě jste se vrátila z Chorvatska, z města Rovinj, kde se konal již 10. ročník Východoevropské konference nakladatelů. V jakém duchu se letošní ročník nesl a jaké bylo jeho hlavní téma?

Ano, právě pobyt v Rovinji jsem si trochu prodloužila a měla tudíž i čas okusit slany Adriatik, pokochat se malebným centrem Rovinje a ochutnat pár chorvatských specialit.

Co se týká CEEMPC konference, byla věnována zejména novým druhům licencování hudby na internetu a, jako každoročně, došlo na spolupráci s ochrannými organizacemi a dodržování GESAC-ICMP deklarace (ta upravuje zastoupení nakla-

datelů v orgánech ochranných organizací a řeší transparentnost dat a informací).

S jakými dojmy jste přijela? Bylo bodem jednání téma, novinka, která by svět nakladatelů, autorů a hudebních uživatelů zásadním způsobem upravila?

Mé dojmy byly opětovně pozitivní, neboť ve srovnání s ostatními východoevropskými „OSAmi“ vycházíme jednoznačně nejlépe. Ať již v dodržování zmíněné deklarace, tak naštěstí již i v číslech. Z OSA se rozhodně stává leader regionu.

Pravděpodobně ne všichni Vaši kolegové tuší, že právě Vy jste zakládající členka a členka organizačního výboru zmíněných nakladatelských konferencí. Byl to vyloženež Váš nápad nebo si to prostě situace žádala?

Ano, Vaše informace jsou skvělé, právě před 10 lety jsme se rozhodli s maďarským

kolegou, že bude prospěšné sejít se v rámci Vyšegrádské skupiny a vyměnit si zkušenosti s fungováním okolních ochranných společností. Bohužel jsme tehdejším vedením byli informováni trochu jinak, než byla praxe v okolních zemích, a museli jsme čelit řadě problémů. O této naší aktivitě se postupně roznesly informace dále a z první, poněkud komorní konference, která se konala v Bratislavě v počtu asi 15 lidí, se za 10 let stala akce, které se účastní okolo 100 lidí z více než 10 zemí.

Jak jsem již předeslal, jste ředitelka EMI Music Publishing pro Českou republiku a Slovensko. Jak dlouho zde již působíte a co Vás do světa hudebních nakladatelů nasměrovalo?

Pro EMI jsem začala pracovat v roce 1997, kdy mě oslovil Vladimír Kočandrlé a nabídl mi tuto pozici s tím, že EMI Music Publishing se rozhodlo vstoupit majetkově na náš trh a založit zde pobočku (tomu

předcházela koupě Monitor Publishing). Do té doby zde mělo EMI MP zastoupení prostřednictvím agenta (v současné době mého kolegy Petra Bělohávků). Do tohoto světa mě nepochybně nasměrovala OSA.

Před tím jste pracovala v OSA, v jakém oddělení a proč jste odešla? Že by potřeba změny prostředí?

V OSA jsem začínala v licenčním odboru a přes vedoucí dokumentace jsem se dostala až k zahraničním vztahům a spolupráci s velkými nakladateli. Víte, OSA byl ještě v roce 1997 dost těžkopádný a měnil se velmi pomalu, využila jsem tedy příležitosti dostat se do kolektivu v té době nejdynamičtějšího vydavatele na trhu s podílem více než 25 % lokálního trhu s hudebními nosiči. Vladimír mi svými manažerskými schopnostmi vyhovoval lépe a věřila jsem, že se mohu dále vyvíjet, získat nové zkušenosti a od své mateřské britské společnosti získat cenné informace o praxi v zahraničí. Mým cílem bylo též zvenku, z pozice největšího světového nakladatele, napomoci postupné přeměně OSA na fungující, transparentní organizaci, přístupující ke všem nositelům práv stejně, a přiblížit se tak tradičním evropským ochranným organizacím.

Od té doby jsem měla možnost pracovat s mnoha talentovanými autory a producenty. EMI Music Publishing také mohlo napomoci lokálním interpretům prosadit se prostřednictvím české verze skladby z našeho obrovského zahraničního katalogu (třeba Farna - Měls mě vůbec rád, Teenage Superstar).

Jak z hlediska obchodníka hodnotíte současnou situaci na trhu hudby? Mám tím na mysli vývoj prodeje fyzických hudebních nosičů a před pár lety v ČR zavedený digitální prodej. Myslíte si, že digitál je cesta, která by mohla pomoci najít cestu z nepříznivé situace?

Z pohledu příjmů našich autorů se částky za prodej fyzických nosičů pomalu propadají na minimum a příjmy z digitálního užití je zdaleka nekompenzují a kompenzovat asi nikdy nebudou. Jedinou náhradou tak zůstávají odměny za čisté nosiče. Právě téma přiměřené kompenzace pro autory za nenahrané nosiče bylo též jedním z bodů naší konference, neboť některé ochranné organizace v regionu tento obchod ničí velmi nízkými sazbami a úlevami pro dovozce.

A jak hodnotíte hudební scénu jako posluchačka? Jaké kapely, zpěváci Vás dokáží rozparádit? Co právě posloucháte?

Hodnocení bych nechala spíše na kritikách a konzumentech, vždy mě potěší každý větší lokální úspěch a já osobně poslouchám hudbu podle nálady. Samozřejmě si poslechnu novinky našeho zahraničního katalogu a moc se mi líbila nová alba The Black Eyed Peas, kteří přibrali ke spolupráci také moji oblíbenou Fergie, nebo Jay-Z s Alicíí Keys i třeba novinka Robbieho Williamse. Rozhodně mě pobavil i nový Mika. Věřím, že mě dokáže rozparádit Tom Jones na jeho nadcházejícím koncertě nebo třeba The Prodigy.

Jak z pozice ředitelky hudebního nakladatelství EMI hodnotíte spolupráci s OSA? Je něco, co byste změnila?

Co se týká každodenní spolupráce EMI MP – OSA, nemohu si vůbec stěžovat. Druhý pohled na spolupráci z pozice místopředsedkyně DR by byl na nové interview. Je to asi jako náš stát, který díky pracujícím úředníkům je schopen života.

Jak se změnila role nakladatele od dob jejich vzniku do současnosti? Co je dnes hlavní nakladatelskou činností a v jakých otázkách je nakladatelská činnost nezastupitelná?

Podle mého názoru se role nakladatele tolik nezměnila, stále je to zejména agent a advokát autora zároveň. Pouze tištěné noty vystřídal nosiče zvukového záznamu a nakladatel, stejně jako dříve, se je snaží šířit tím správným směrem. Dnes jde především o různá, rychle se vyvíjející média, tudíž jsme našemu autorovi prostředníkem pro rádia, televize, reklamní agentury, filmové produkce či interprety, nebo jejich producenty a nahrávací společnosti. Naší specializací je především vhodná komercializace zastupované skladby, především díky našim letitým zkušenostem a dokonalé znalosti mezinárodního hudebního a již zmiňovaného mediálního trhu. Samozřejmě zcela jiné aktivity děláme pro pouze písničící autory, kteří nejsou zároveň interprety skladeb, a jiné pro umělce a skupiny, kteří si svůj repertoár sami skládají a interpretují. Jeden z našich předních autorů Honza Muchow to celé zkrátil: „Autor má psát a nakladatel se starat o vše ostatní.“ Opravdu úspěšný autor totiž těžko bude mít čas starat se například o všemožné typy reklamací, řešení různých kauz neoprávněného

užití a dalších hudebně uměleckých, právních nebo finančních záležitostí. Právě v těchto věcech se nás naši autoři hlavně obracejí.

Určitě mi dáte za pravdu, že takový Karel Svoboda by asi těžko našel mezi skládáním čas a chuť řešit problémy administrativního charakteru popsané výše.

Nebo, že by věhlasní CURE akceptovali jako předskokana svého berlínského koncertu českou kapelu, kterou v Německu v té době nikdo neznal.

Mému kolegovi se dokonce podařilo dostat skladbu českého autora na album Andrei Boccelliho. Další můj kolega prodává do zahraničí celé muzikály.

Na těchto jednoduchých příkladech vidíte, že bez nakladatele to mají autoři přinejmenším složitější.

Jaké hlavní výhody hudebnímu skladateli role nakladatele přinese? Z jakých důvodů byste využití služeb nakladatele doporučila?

Tak to už jsem trochu předběhla v mé předešlé odpovědi. Pokud nakladatel již zastupuje skladbu nějakého autora, tak se logicky snaží, aby se tato skladba co nejvíce dál šířila a oba tím měli nejen úspěch, ale i finanční prospěch. Neopomenutelná je i naše role advokáta, přičemž slovo advokát můžeme dát i do uvozovek, protože tuto roli hrajeme nejen před případným soudem, ale především v OSA a v českém a evropském parlamentu při sestavování nových autorových pravidel a zákonů. Velkým přínosem v těchto aktivitách je určitě naše nestranost, daná zastupováním těch nejrůznějších autorů ze všech možných žánrů.

Je toho prostě mnoho, co jsme schopni autorovi nabídnout. Ráda bych zde zmínila i naši pomoc při budování sociální sítě všech EMI autorů, například formou mezinárodních, tzv. kreativních kempů. Podstata spočívá ve vybrání vhodného místa k inspiraci, kde se na několik dní sejdou stylově odlišní autoři z celého světa ke společné tvorbě. Výsledkem jsou skvělé skladby, které pak není vůbec těžké „udat“, protože vznikly na základě ojedinělé synergie autorů z různých prostředí.

ozvěny z festivalů

Bohemia JazzFest

Osm dní, sedm českých měst, osmnáct vystupujících umělců a kapel, přes 64 tisíc nadšených návštěvníků – takový byl úspěšný IV. ročník Bohemia Jazz Festu, který probíhal od 12. do 19. července na náměstích v Praze, Domažlicích, Plzni, Táboře, Prachaticích, Telči a Českých Budějovicích. Celkem 25 koncertů pod širým nebem, v nádherných prostředích historických náměstí odehrál Bohemia Jazz Fest tradičně bez vstupného.

Finálový den festivalu shlédlo v neděli na náměstí Přemysla Otakara II. v Českých Budějovicích hrubým odhadem 6 až 8 tisíc diváků. V pořadí první vystoupilo italské seskupení Extrapolation Trio, se kterým si zahrál také prezident festivalu Rudy Linka. Krátce po 19. hodině českobudějovické náměstí přivítalo Joshua Redman Trio. Světový saxofonový hráč si okamžitě podmanil publikum, které nadšeně aplaudovalo ještě před předáním festivalové ceny Bohemia Jazz 2009 ČEZ Award. Skleněnou plastiku ve tvaru dlažební kostky – symbolu náměstí - z rukou Rudyho Linky převzal sympatický jazzman v závěru svého vystoupení.

V další části závěrečného koncertu Bohemia Jazz Fest 2009 zahrál a zazpíval skvělý bluesový kytarista Robben Ford. Jen pár minut před koncem bylo jeho bouřlivě aplaudované vystoupení přerušeno lahví od vína vhozenou na podium opilým člověkem. Ten byl okamžitě zadržen Policií ČR. Incident se naštěstí obešel bez zranění či způsobených škod, koncert byl však poté ukončen. Rudy Linka pár chvil na to oficiálně festival uzavřel a pozval všechny na příští – již V. ročník Bohemia Jazz Festu, jež se podle jeho slov snad obejde bez podobných „překvapení“. Tisíce návštěvníků pak začaly pomalu opouštět centrální českobudějovické náměstí.

Organizátoři hodnotí letošní ročník festivalu za doposud nejúspěšnější a z události, jež závěr festivalu poznamenala, již vyvodili závěry, které povedou ke zkvalitnění bezpečnosti účinkujících i diváků v příštích ročnících.

oficiální webové stránky:
www.bohemiazjazzfest.com
www.rudylinka.com